

عنوان مقاله:

تحلیل میزان خوانایی فضاهای ایستگاه های مترو شهری به روش چیدمان فضا (مطالعه موردی: ایستگاه ائل گلی و کهن تبریز)

محل انتشار:

پژوهشنامه حمل و نقل، دوره 21، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مسعود حق لسان - استادیار، گروه معماری و شهرسازی، واحد ایلیخچی، دانشگاه آزاد اسلامی، ایلیخچی، ایران

خلاصه مقاله:

خوانایی فضا در ایستگاه های مترو شهری به دلیل مراجعه عموم مردم نقشی موثر بر کارایی و کیفیت فضاها دارد. در این رابطه ارتباط معناداری بین دید و حرکت طبیعی کاربران بر میزان خوانایی وجود دارد. هدف از این پژوهش، شناسایی و تحلیل مولفه های موثر بر میزان خوانایی فضاهای زیرزمینی شهری در دو ایستگاه ائل گلی و میدان کهن شهر تبریز است. در این پژوهش از روش توصیفی و تحلیلی استفاده شده و روش گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای و میدانی است؛ بدین ترتیب که تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از تکنیک چیدمان فضا و بر پایه نقشه های گرافیکی و آماری استخراج شده از تحلیل های دید و حرکت طبیعی با نرم افزار دپس مپ انجام شده است که بر میزان خوانایی فضاهای ایستگاه متروی شهری تاثیر گذارند. یافته های پژوهش نشان می دهد که میزان خوانایی فضا با پارامترهای عمق، هم پیوندی و اتصال ارتباط دارد. هر چه عمق فضا بالاتر باشد، هم پیوندی فضا کاهش پیدا می کند و ارتباطات فضایی پیچیده تر می شوند. در نتیجه، میزان دیدپذیری و حرکت کاربران کمتر می شود و میزان خوانایی فضا کاهش پیدا می کند. در نهایت برای خوانایی بهتر ایستگاه ها می توان استفاده از؛ پلان های گسترده و سیرکولاسیون مرکزی نزدیک به ورودی، زیربنای بیشتر برای نواحی پرجمع و عدم استفاده از فضاهای کم عرض و راهروهای طولانی را در نظر گرفت.

کلمات کلیدی:

حرکت طبیعی کاربران، خوانایی ایستگاه مترو، دید، فضاهای زیرزمینی شهری، چیدمان فضا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1903501>

